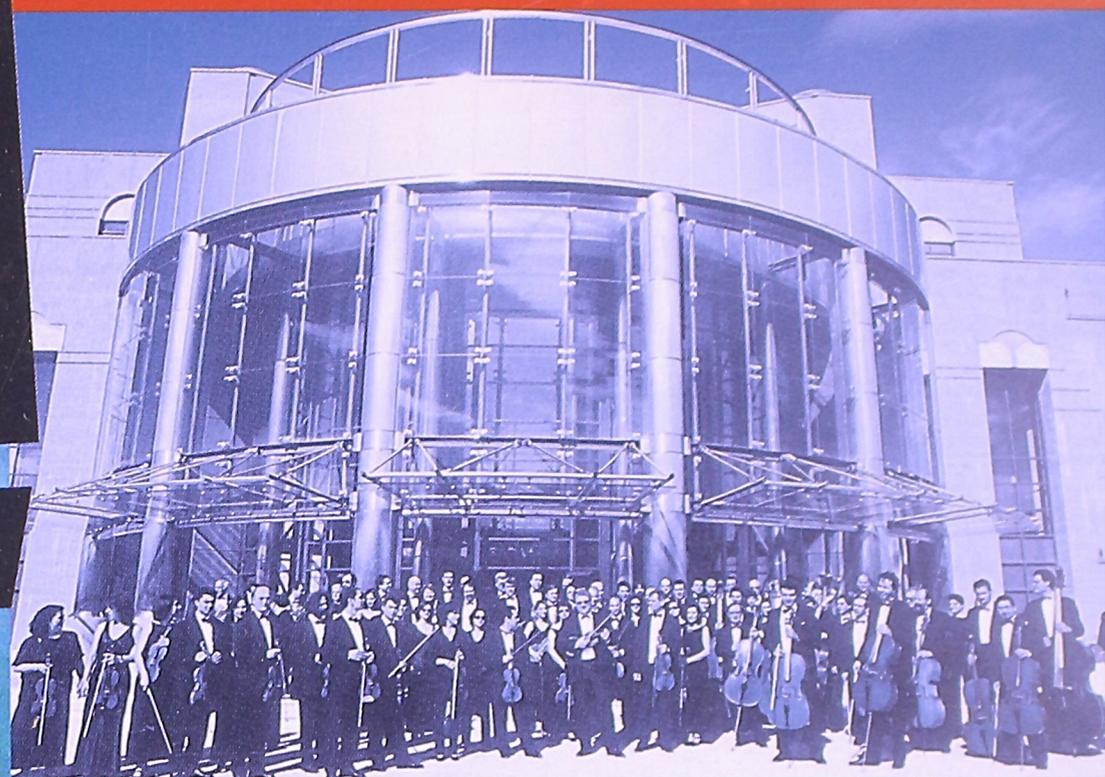

Υπουργείο Πολιτισμού
**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

* 5 Απριλίου 2002

ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναυλία υπέρ της **unicef**

Emir Saul
Ελευθερία Κοτziά
Massimiliano Pitocco

ΑΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Μίκης Μιχαηλίδης

ΜΟΝΙΜΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Κάρολος Τρικολίδης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης

Αντιπρόεδρος

Άρης Μπαζμαδέλης

Μέλη

Δημήτρης Πάτρας

Γιώργος Πολίτης

Δημήτρης Χανδράκης

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Γιακουμής

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Χατζηκωνσταντίνου

Μέλη

Κωνσταντίνος Ζέρβας

Μαρία Τούρτα

Ιφιγένεια Παραστατίδου

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης ιδρύθηκε το 1959 από το Σόλωνα Μιχαηλίδη, με τον τίτλο «Συμφωνική Ορχήστρα Βορείου Ελλάδος». Αρχικά αποτέλεσε τμήμα του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, αριθμώντας πενήντα μόλις μέλη. Το 1969, χάρη στις προσπάθειες του ιδρυτή της, κρατικοποιήθηκε και πήρε τη σημερινή της ονομασία. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της: πρώτος ο Σόλων Μιχαηλίδης και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης και ο Λεωνίδας Καβάκος. Σήμερα, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αριθμεί εκατό περίπου μουσικούς και αναπληρωτής διευθυντής της είναι ο Μίκης Μιχαηλίδης.

Από την αρχή η ΚΟΘ συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά της ένα πλούσιο ρεπερτόριο, από το μπαρόκ μέχρι τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 20ου αιώνα, με στόχο πάντα την ανάδειξη του μουσικού πολιτισμού συνολικά και πέρα από τα όρια του κλασικού. Πρωταρχικός στόχος της είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης και η προώθηση νέων ταλέντων. Πολλές ήταν, επίσης, οι πανελλήνιες και παγκόσμιες πρώτες εκτελέσεις που πραγματοποιήσε.

Διάσημοι Έλληνες και ξένοι αρχιμουσικοί, καθώς και σολίστες διεθνούς ακτινοβολίας (Α. Khatchaturian, Οδ. Δημητριάδης, Μ. Rostropovich, Ν. Gutman, Μ. Maisky, Δ. Σγούρος, V. Ashkenazy, Ρ. Badura-Skoda, L. Kogan, Λ. Καβάκος, V. Tretjakov, V. Spivakov κ.λ.π.) έχουν συμπράξει με την ΚΟΘ.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί ετησίως ένα μεγάλο αριθμό συναυλιών και έχει εμφανισθεί επανειλημμένα στα σημαντικότερα φεστιβάλ τόσο της Ελλάδας (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, Δημήτρια, Φεστιβάλ Φιλίππων κλπ.) όσο και του εξωτερικού (Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival "Zino Francescatti"-Μασσαλία κλπ.).

Έχει, επίσης, εμφανισθεί επανειλημμένα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμμετείχε στην συναυλία εγκαινίων του Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης, όπου και πραγματοποιεί πλέον τις συναυλίες της.

Μίκης Μιχαηλίδης

Αναπληρωτής Διευθυντής Κ.Ο.Θ.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου, όπου και σπούδασε βιολί και θεωρητικά. Συνέχισε στο Κρατικό Ωδείο Θεσσαλονίκης βιολί με τον Κ. Γαλιλαία και ανώτερα θεωρητικά με το θείο του Σόλωνα Μιχαηλίδη. Ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην Ανωτάτη Σχολή Μουσικής της Βιέννης, στο Κονσερβατόριο της Βιέννης και στη Royal School of Music του Λονδίνου (L.R.S.M. performance). Ξεκίνησε τις εμφανίσεις του στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση της Κύπρου. Υπήρξε μέλος της Ορχήστρας Δωματίου "Cappella Academica", της Συμφωνικής Ορχήστρας Tonkünstler, του Trio Metamorfon και του συγκροτήματος παλιάς μουσικής Clemencis Consort στη Βιέννη. Από το 1981 δίδαξε στο Νέο Ωδείο Θεσσαλονίκης και στο Δημοτικό Ωδείο Κατερίνης και από το 1985 στο Σύγχρονο Ωδείο Θεσσαλονίκης. Διηύθυνε τα σεμινάρια Βερτίσκο, την Ορχήστρα Νέων Βορείου Ελλάδος και την Ορχήστρα Δωματίου Pro Musica. Έδωσε ιδιαίτερο βάρος στους Έλληνες συνθέτες και στους νέους καλλιτέχνες. Ανέβασε παιδικές όπερες, μιούζικαλ και μουσικό θέατρο. Έκανε πολλές παγκόσμιες και πανελλήνιες πρώτες εκτελέσεις. Είναι Α' κορυφαίος της ΚΟΘ, Διευθυντής του Νομαρχιακού Ωδείου Φλώρινας και από το Μάρτιο του 2001 Αναπληρωτής Διευθυντής της ΚΟΘ.

 ΜΕΓΑΡΟ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συναυλία υπέρ της **unicef**

5 Απριλίου 2002

Emir Saul:

Διεύθυνση Ορχήστρας

Ελευθερία Κοτziά:

Κιθάρα

Massimiliano Pitocco:

Μπαντονεόν

ώρα: 21.00

πρόγραμμα

Piotr Ilyitch Tchaikovsky. «Ρωμαίος και Ιουλιέτα»:
Εισαγωγή - Φαντασία
(1840-1893)

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 7'

(1955-) **Roland Dyens.** "Tango en skai"
για κιθάρα και ορχήστρα

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 5'

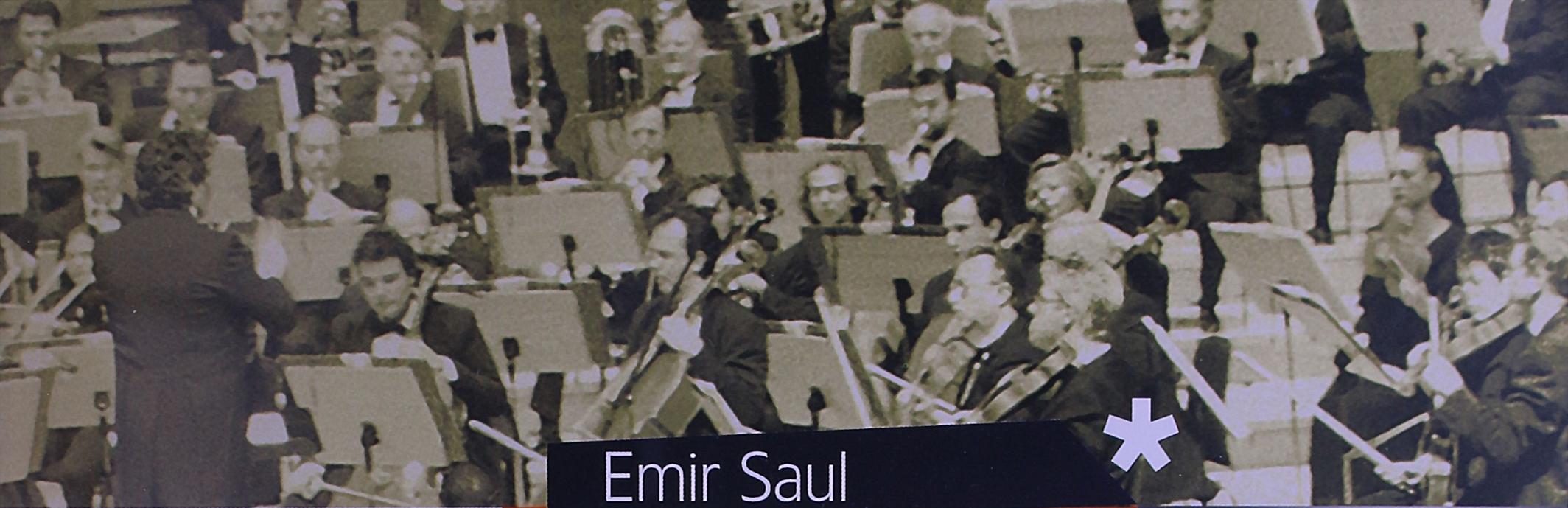
(1921- 1992) **Astor Piazzolla.** Διπλό κοντσέρτο για κιθάρα
και μπαντονεόν - Α' ΕΚΤΕΛΕΣΗ
I. Introduction, II. Milonga, III. Tango

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 16'

Διάλειμμα

(1840- 1904) **Antonin Dvorak.** Συμφωνία αρ.4 (8),
σε σοπ μείζονα, έργο 88
I. Allegro con brio, II. Adagio, III. Allegretto grazioso, IV. Allegro ma non troppo

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 36'

Emir Saul

διευθυντής ορχήστρας

Ο **Εμίρ Σαούλ** γεννήθηκε στο Μπουένος Άιρες το 1956. Σπούδασε βιολί και τραγούδι στο Ωδείο "Gilardo Gilardi" και συνέχισε σπουδές σύνθεσης και διεύθυνσης ορχήστρας στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Λα Πλάτα, απ' όπου αποφοίτησε με τιμητική υποτροφία.

Ξεκίνησε την καριέρα του ως αρχιμουσικός το 1979, όταν ίδρυσε το μουσικό σύνολο «Λα Πλάτα», το οποίο διηύθυνε μέχρι το 1983.

Την ίδια χρονιά συγκρότησε ορχήστρα στη Σχολή Τεχνών, όπου επίσης δίδαξε διεύθυνση ορχήστρας.

Το 1984 έγινε μόνιμος μαέστρος των ορχηστρών της Tucuman και του Εθνικού Πανεπιστημίου της χώρας του. Το 1985 ίδρυσε την ορχήστρα νέων στο ίδιο Πανεπιστήμιο, στην Tucuman, την οποία διηύθυνε μέχρι το Μάρτιο του 1990. Το ντεμπούτο του το έκανε ως συνθέτης (1983-1984) και κατόπιν ως μαέστρος (1985) στο θέατρο Colon στο Μπουένος Άιρες.

Έκτοτε ξεκίνησε διεθνή καριέρα διευθύνοντας στις ΗΠΑ, στην Αγγλία, στην Ολλανδία, στο Βέλγιο, στην Ισπανία, στη Νότια Κορέα, στην Ελλάδα, στην Πορτογαλία, στη Ρουμανία και στην Ιταλία. Η Βασιλική Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λονδίνου, η Ορχήστρα του Θεάτρου Colon, η Φιλαρμονική του Μπουένος Άιρες, η Ορχήστρα Χάυντν (Μπολτσάνο, Ιταλία), η Συμφωνική Sheboyen (ΗΠΑ), η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης και οι Ορχήστρες Δωματίου της Λα Πλάτα και του Μάγιο είναι

μερικές μόνο από τις ορχήστρες που έχει διευθύνει. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει περισσότερα από 150 έργα και εκτείνεται από τη συμφωνική μουσική ως την όπερα και το μπαλέτο, με χαρακτηριστικά δείγματα τις εννέα συμφωνίες του Μπετόβεν, τα *Κάρμιντα Μπουράνα*, τις όπερες *Αϊντα*, *Ναμπούκο*, *Τραβιάτα*, *Τροβατόρε*, *Κουρέας της Σεβίλλης*, *Δον Κιχώτης*, *Κάρμεν* κ.ά.

Το 1994 διηύθυνε την πρώτη παρουσίαση της όπερας του Ροσσίνι *Σταχτοπούτα* στην Όπερα του Κέντρου Τεχνών της Σεούλ.

Ο Εμίρ Σαούλ έχει διακριθεί παράλληλα και ως συνθέτης. Έργα του έχουν παρουσιαστεί από πολλές ορχήστρες. Αξίζει να αναφερθούν η *Μικρή Συμφωνία* (πρώτο βραβείο ιδρύματος «Λα Πλάτα»), τα *Παχνίδια και Φούγκες*, το *Ντουέτο έργο 5*, οι *Παραλλαγές για βιολί και πιάνο*, τα *Τρία Τραγούδια του Θανάτου που Προσπέρασε*.

Επί σειρά ετών υπήρξε καλλιτεχνικός διευθυντής της "Operama", λυρικού συνόλου με το οποίο εμφανίστηκε στις ευρωπαϊκές πόλεις.

Ζει στη Βερόνα της Ιταλίας, όπου διευθύνει το Ορχηστρικό Στούντιο Scaligero. Είναι επίσης καθηγητής στο Ινστιτούτο Μουσικής «Βέρντι» της Ραβέννας (στο μάθημα των ορχηστρικών ασκήσεων).

Το κοινό και οι κριτικοί υποδέχονται με ενθουσιασμό τον Εμίρ Σαούλ είτε εμφανίζεται ως μαέστρος είτε ως συνθέτης.

Ελευθερία Κοτζιά

κιθάρα

Η Ελευθερία Κοτζιά γεννήθηκε στην Ελλάδα. Σπούδασε κιθάρα στο Εθνικό Ωδείο Αθηνών, στο Conservatoire National Supérieur στο Παρίσι και στο Guildhall School of Music του Λονδίνου, με υποτροφία από το Βρετανικό Συμβούλιο και το I.K.Y.

Η Ελευθερία Κοτζιά επιλέχθηκε δυο φορές για να συμμετάσχει - με υποτροφία - στα σεμινάρια μάστερκλας του Julian Bream και απέσπασε το πρώτο βραβείο στον 6ο Διεθνή Διαγωνισμό Κιθάρας στο Μιλάνο το 1977. Όταν έκανε το ντεμπούτο της στη μουσική σκηνή του Λονδίνου, η εφημερίδα των "Times" θαύμασε «το ταλέντο της, το γοητευτικό ρυθμό της και την ικανότητα να ελέγχει με δεξιότητα το παίξιμό της». Ο ελληνικός και ο διεθνής τύπος μίλησαν «για την κιθαρίστα που τιμά τη μουσική με τον καλύτερο δυνατό τρόπο» (Εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, Οκτώβριος 1999), για «μια φανταστική ερμηνεύτρια, άφογης τεχνικής» (The Boston Globe - ΗΠΑ) και για το «μοναδικής ζωντανίας και ποιότητας παίξιμό της» (Guitar International). Η Ελευθερία Κοτζιά έχει πραγματοποιήσει περιοδείες στην Ευρώπη, στη Νότια Αφρική, στον Καναδά, στις ΗΠΑ, στην Αυστραλία και στη Μέση Ανατολή, τόσο ως σολίστ όσο και με μεγάλες ορχήστρες σε σημαντικά διεθνή φεστιβάλ. Ανάμεσα στις διοργανώσεις όπου συμμετείχε, συγκαταλέγονται οι: 10η Επέτειος για το Ίδρυμα D'Addario στις ΗΠΑ, Festival Estival στο Παρίσι, Tavener Festival στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αμερικανικό Φεστιβάλ Κιθάρας (G.F.A.) στις ΗΠΑ, Φεστιβάλ

Norfolk και Norwich, Φεστιβάλ του Λονδίνου κ.ά. Το 1989 η Ελευθερία Κοτζιά έκανε την πρώτη της δισκογραφική δουλειά με τίτλο "The Blue Guitar", παρουσιάζοντας την πρώτη ηχογράφιση της Σονάτας του Sir Michael Tippett.

Η προσπάθεια αυτή κέρδισε τους επαίνους των κριτικών διεθνώς και επελέγη από το περιοδικό Gramophone ως «η πρόταση των κριτικών για την καλύτερη ηχογράφιση της χρονιάς». Ακολούθησε το "Mediterraneo", μια συλλογή έργων των Duarte, Dogson, Θεοδωράκη και Tavener, τα περισσότερα από τα οποία γράφτηκαν αποκλειστικά για την Ελευθερία Κοτζιά. Η πιο πρόσφατη δισκογραφική της δουλειά, με τίτλο "La guitarra latina" είναι αφιερωμένη στη μουσική της Λατινικής Αμερικής. Η μουσική για κιθάρα, ωστόσο, δεν εξαντλείται μόνο στην παράδοση της Ισπανίας και της Λατινικής Αμερικής. Οι σύγχρονοι συνθέτες εμπνέονται από την πλούσια ελληνική κληρονομιά. Θέματα και ρυθμοί από τη μυθολογία, την ιστορία και την παράδοση ζωντανεύουν τη φαντασία συνθετών, όπως οι John Tavener, Duarte, McGuire, Domeniconi, Dodgson, οι οποίοι έχουν αφιερώσει συνθέσεις τους στην Ελευθερία Κοτζιά. Η καλλιτέχνης έχει παρουσιάσει πολλά έργα Ελλήνων συνθετών στις συναυλίες της διεθνώς. Σήμερα διδάσκει στο Welsh College of Music and Drama στο Cardiff της Ουαλίας. Συμπράττει, επίσης, με ντουέτα μουσικής δωματίου και παραδίδει σεμινάρια μάστερκλας σε όλο τον κόσμο.

Massimiliano Pitocco *

μπαντονεόν

Ο Massimiliano Pitocco σπούδασε ακορντεόν στο Conservatoire National Superieur στο Παρίσι με καθηγητή τον Max Bonnay και αποφοίτησε το 1992. Συνέχισε τις σπουδές του στο Ωδείο "Ville de Paris" και πήρε το δίπλωμά του το 1993. Πήρε, επίσης, δίπλωμα με έπαινο στο εκκλησιαστικό όργανο από το Ωδείο της Πεσκάρα, καθώς και δίπλωμα με έπαινο στο ακορντεόν από το Ωδείο του Μπάρι. Έχει αποσπάσει βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς, μεταξύ των οποίων το πρώτο βραβείο στο διαγωνισμό της πόλης Castelfilardo (1986 και 1988), το δεύτερο βραβείο στο διαγωνισμό Coupe Mondiale (Ελβετία, 1989), το πρώτο βραβείο και χρυσό μετάλλιο στους διαγωνισμούς "D'Ille de France" και "Ville de Paris" (1993) κ.ά. Ο Massimiliano Pitocco διδάσκει ακορντεόν στο Ωδείο του Μπάρι και στη Μουσική Ακαδημία της Πεσκάρα, ενώ συμμετέχει συχνά ως προσκεκλημένος ομιλητής σε συνέδρια και σεμινάρια, καθώς και ως πρόεδρος κριτικής επιτροπής σε σημαντικούς διεθνείς διαγωνισμούς. Τα τελευταία χρόνια παίζει μπαντονεόν και είναι αφιερωμένος στο tango και ειδικά στη μουσική του Astor Piazzolla, έχοντας δημιουργήσει το κουαρτέτο "Four for Tango". Παίζει ως σολίστ σε γνωστούς συναυλιακούς χώρους και με μεγάλες ορχήστρες, ενώ έχει εμφανισθεί σε τηλεοπτικές εκπομπές στη RAI, Mediaset, TMC και σε άλλες τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές του εξωτερικού. Έχει συνεργασθεί με μεγάλους καλλιτέχνες όπως οι: Milva, Enio Morricone, Roberto Alvares, Luis Bacalov, Vinicio Capossela και πρόσφατα με τον διάσημο βιολονίστα Gidon Kremer και τη ορχήστρα "Kremerata baltica". Ο Massimiliano Pitocco έχει ηχογραφήσει soundtracks για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση, καθώς και διάφορα CD, μεταξύ των οποίων η πρώτη ευρωπαϊκή εκτέλεση της όπερας "Maria de Buenos Aires" του Astor Piazzolla, για τις δισκογραφικές εταιρίες Dynamic, Sculture d' Aria, Fonola και Rivoalto-Ducale.

* ΠΙΟΤΡ ΙΛΥΙΤΣΧ ΤΣΧΑΙΚΟΒΣΚΥ (1840-1893)

"ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ", ΕΙΣΑΓΩΓΗ-ΦΑΝΤΑΣΙΑ

Ο Τσαϊκόφσκι έγραψε την Εισαγωγή - Φαντασία του «Ρωμαίος και Ιουλιέτα» στα 1869 και την έδωσε σε πρώτη εκτέλεση στη Μόσχα, στις 16 Μαρτίου 1870. Μη ικανοποιημένος, ο συνθέτης ξαναδούλεψε το έργο και του έδωσε την τελική του μορφή στα 1879. Η Εισαγωγή -Φαντασία είναι εμπνευσμένη από την ομώνυμη τραγωδία του Σαίξπηρ. Η ιστορία όμως των δύο ερωτευμένων με τη φοβερή διαμάχη των οικογενειών τους διαγράφεται σε αδρές γραμμές. Το έργο αρχίζει απαλά και ήσυχα (Andante non tanto quasi Moderato) σαν ένα χορικό που τραγουδάνε τα κλαρινέτα και τα φαγκότα. Σ' αυτά έρχονται να ενωθούν τα έγχορδα, η άρπα και άλλα πνευστά. Ύστερα από μια σύντομη επιτάχυνση οδηγούμαστε στο δραματικό Allegro giusto. Ο Τσαϊκόφσκι με αδρές, δραματικές πινελιές δημιουργεί την ατμόσφαιρα της διαμάχης των δύο οικογενειών. Όμως, στο πολεμικό θέμα έρχεται να αντιταχθεί το θέμα της αγάπης (αγγλικό κόρνο συνοδευόμενο από τα κόρνα και τις βιόλες πιτσικιάτι και κατόπιν από μια σειρά μυστηριώδεις συγχορδίες των εγχόρδων). Το ντουέτο των δύο νέων (φλάουτο - όμπσε), μ' όλη τη γλυκύτητα και τη θέρμη του αισθήματος, αναγκάζεται να υποχωρήσει στο πολεμικό θέμα που ξαναγυρίζει με δραματική έξαρση. Τελικά, το δράμα οδηγείται προς την κάθαρσή του (Moderato Assai). Στο σύντομο επίλογο επανεμφανίζεται το θέμα της αγάπης (αρχικά σε ουνίσονο του φαγκότου, των πρώτων βιολιών και βιολοντσέλων) σαν μια θλιβερή ανάμνηση που εκφράζει την ένωση των δύο νέων μέσα από το θάνατο.

+ Σόλων Μιχαηλίδης

* ΡΟΛΑΝΔ ΔΥΕΝΣ (1955)

"TANGO EN SKAI" ΓΙΑ ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ

Ο Roland Dyens γεννήθηκε το 1955 στην Τυνησία. Σε ηλικία δεκατεσσάρων ετών μπήκε στην École Normale de Musique στο Παρίσι, όπου σπούδασε κιθάρα, ενορχήστρωση και σύνθεση. Το 1976 αποφοίτησε με τιμητική διάκριση. Στη μεγάλη σταδιοδρομία του απέσπασε πολλές διακρίσεις και βραβεία, μεταξύ άλλων το Ειδικό Βραβείο Villa Lobos στον Διεθνή Διαγωνισμό της Αλεσσάντρια (Ιταλία). Παράλληλα με τις ιδιότητες του διασκευαστή και συνθέτη έχει πραγματοποιήσει περιοδείες τόσο στη Γαλλία όσο και στη Μέση Ανατολή, Ινδονησία, Σκανδιναβία, Πολωνία και Βραζιλία. Επίσης, είναι συχνά καλεσμένος σε ραδιοφωνικές εκπομπές, καθώς και σε τηλεοπτικά σόου. Παράλληλα με την καλλιτεχνική του δραστηριότητα ασχολήθηκε ιδιαίτερα με τον τομέα της εκπαίδευσης, για την οποία προορίζονται πολλά από τα έργα του για κιθάρα. Έχει γράψει μεγάλο αριθμό έργων για σόλο κιθάρα, δύο οκτέτα, το *Concerto Metis* για κιθάρα και ορχήστρα εγχόρδων, ένα *Κοντσέρτο για κιθάρα με συνοδεία από εικοσιμία κιθάρες (Concerto en Si)*, καθώς και ένα *Ντούο για κιθάρες*. Οι διασκευές του προκαλούν ομόφωνα ενθουσιασμό στο κοινό και ανοίγουν νέους ορίζοντες στη μουσική για κιθάρα. Καθηγητής μεγάλης φήμης σε master classes, είναι μέλος της κριτικής επιτροπής στην Schola Cantorum της École Normale de Musique στο Παρίσι, στο Conservatoire Supérieur de Paris, καθώς και σε διάφορους διαγωνισμούς. Το κομμάτι "*Tango en skai*" για κιθάρα και ορχήστρα δημιουργήθηκε από τον Dyens σ' ένα πάρτυ στο Παρίσι το 1978. Στη συνέχεια το έπαιζε και σε διάφορα ρεσιτάλ του, χωρίς όμως να αποκαλύπτει πως ο ίδιος ήταν ο συνθέτης.

Τελικά πείστηκε από έναν φίλο του να το εκδώσει, κάτι που έκανε το 1985. Ο Dyens σημείωσε χαρακτηριστικά για την αρχική μορφή του κομματιού αυτού για σόλο κιθάρα. «Πρέπει να αναφέρω για τις πολυάριθμες εκτελέσεις του κομματιού, που κυριαρχούνται από μια άκρως κλασική και "γραβατωμένη" προσέγγιση. Αντί για μια κομψή και στυλιζαρισμένη απόδοση θα θεωρούσα πιο κατάλληλη μία προσέγγιση, στην οποία κανείς χάνει την ψυχή του στον υπόκοσμο του Buenos Aires. Αυτό το τανγκό είναι ένα αστείο, όπως το επισημαίνει ο τίτλος του, μια απομίμηση (αφού το "Skaï" στα γαλλικά εννοεί κοροϊδευτικά το δέρμα ή μάλλον το συνθετικό δέρμα) και με τέτοιο πνεύμα θα έπρεπε πάντα να παίζεται, σαν ένα κομμάτι φαντασίας, ακολουθώντας την υπερβολή των δυναμικών (ff, pp, κτλ). Για την επεξεργασία του κομματιού με ορχήστρα, την οποία ο συνθέτης έγραψε για τα «10α γενέθλια» της πρώτης έκδοσής του, δηλαδή το 1995, ο ίδιος αναφέρει το εξής: «Ξαφνικά μου ήρθε η ιδέα, όταν σε συναυλίες με ορχήστρα, στις οποίες στα μπισ συνήθως έπαιζα σολιστικά με τους μουσικούς να κάθονται από πίσω, ότι και αυτοί οι μουσικοί θα έπρεπε να συμμετέχουν σ' αυτή τη στιγμή κορύφωσης της βραδιάς. Το "*Tango en Skaï*" ήταν το ιδεώδες έργο γι' αυτή την περίπτωση, μια που ήταν στατιστικά ένα από τα πιο αγαπητά κομμάτια των κιθαριστών για μπισ. Έτσι σκέφτηκα να "ντύσω" απλά το κομμάτι με "βραδυνό ένδυμα"». Πάντως, παρ' όλη την ανάλαφρη και ελεύθερη διάθεση του έργου, υπάρχει σαφώς και μια μελαγχολική χροιά, η οποία του δίνει μεγαλύτερο βάθος.

Evelin Voigtmann

* ASTOR PIAZZOLLA (1840-1893)

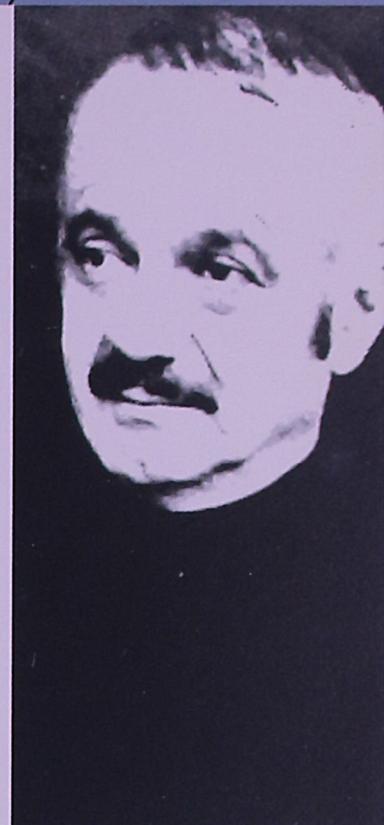
ΔΙΠΛΟ ΚΟΝΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΜΠΑΝΤΟΝΕΟΝ, ΚΙΘΑΡΑ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΕΓΧΟΡΔΩΝ - "HOMMAGE à LIÈGE"

Το έργο γράφτηκε στην Punta del Este, μια παραθαλάσσια πόλη της Ουρουγουάης. Στην αυθεντική παρτιτούρα αναγράφεται χειρόγραφα η ημερομηνία που ολοκληρώθηκε η σύνθεση - 27 Δεκεμβρίου 1984. Η πρώτη παρουσίαση έγινε στο Montevideo, την πρωτεύουσα της Ουρουγουάης, όπου ο ίδιος ο συνθέτης έπαιξε μπαντονεόν και ο Baltazar Benitez κιθάρα με την ορχήστρα S.O.D.R.E. στις 23 Δεκεμβρίου 1985. Ο ακριβής τίτλος του έργου είναι «Κοντσέρτο για μπαντονεόν, κιθάρα και ορχήστρα εγχόρδων: Αφιέρωμα στη Λιέγη». Στο πρώτο μέρος του έργου, την Εισαγωγή (Introduction), συνδιαλέγονται μουσικά μόνο οι δύο σολίστες. Το μέρος είναι γραμμένο σε μορφή ραψωδίας και με στοχαστική διάθεση. Στο δεύτερο (Milonga) και στο τρίτο (Tango) μέρος συμμετέχει μικρή ορχήστρα εγχόρδων με μόλις 15 μουσικούς, ώστε να βοηθά την κιθάρα να ακουστεί. Το δεύτερο μέρος (milonga) είναι χορός, που έχει τις ρίζες του στη Havana και στην Candombe - τυπικό χορό της Ουρουγουάης. Χωρίζεται σε πέντε ενότητες. Το κύριο θέμα επανέρχεται στην τρίτη και στην πέμπτη ενότητα. Η δεύτερη ενότητα ξεκινά μ' ένα τραγουδιστό θέμα σε μελαγχολική διάθεση, που η milonga δανείζεται από την campera, χορό που αναπτύχθηκε στις νότιες συνοικίες του Μπουένος Άιρες. Η τέταρτη ενότητα είναι χαρούμενη (ricaesca milonga), πιο κοντινή στις αρχές του τάνγκο. Το τρίτο μέρος (Tango) μας μεταφέρει στην τυπική γλώσσα του Piazzolla. Εδώ ο συνθέτης εφαρμόζει τις χαρακτηριστικές πηγές του: επιθετική αρμονική μετατροπή της μουσικής, αποφασιστικός ρυθμός και έντονη έκφραση των εγχόρδων.

Πρόκειται για μια κίνηση με δύο θέματα, που περιλαμβάνει δυο ενότητες με fugato: Το πρώτο fugato παρουσιάζεται μεταξύ των δύο σολίστ στην εισαγωγή του Tango και το δεύτερο στην ορχήστρα, στο ξεκίνημα της τελευταίας ενότητας.

Emir Saul

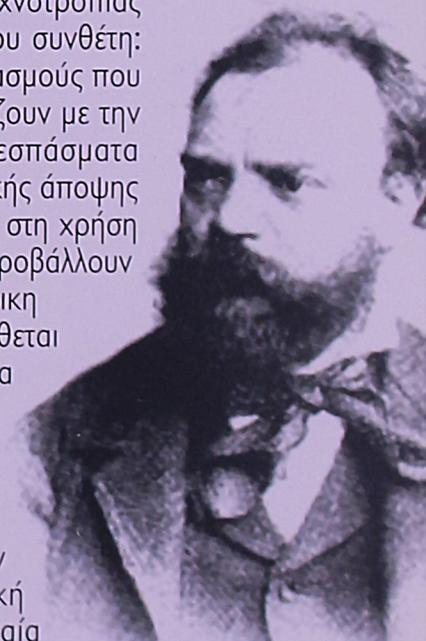
Απόδοση: Evelin Voigtmann

* ANTONIN DŮVORAK (1840-1904)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ.8 ΣΕ ΣΟΛ ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 88

Η συμφωνία αυτή είναι γνωστή ως τέταρτη, ενώ είναι στην πραγματικότητα η όγδοη από τις εννέα που έγραψε ο Ντβόρζακ. Γράφτηκε μέσα σε δύο μήνες περίπου, από τις αρχές Σεπτεμβρίου ως τις αρχές του Νοεμβρίου του 1889. Η πρώτη εκτέλεση έγινε στις 2 Φεβρουαρίου του 1890 στην Πράγα υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Η συμφωνία είναι ένα τέλειο πρότυπο της τεχνολογίας και της συμφωνικής τέχνης του Ντβόρζακ. Από άποψη τεχνολογίας παρουσιάζει όλα τα χαρακτηριστικά του ύφους του συνθέτη: Ανεξίτηλο πλούτο ιδεών, μελωδικές γραμμές βγαλμένες με θαυμαστή φυσικότητα από μια εθνική πηγή, αρμονικούς συνδυασμούς που δίνουν συχνά στιλπνότητα στο μουσικό λόγο και ρυθμικά ευρήματα που ανανεώνουν διαρκώς το ενδιαφέρον και σφραγίζουν με την εθνική συχνά προέλευση τους τον εθνικό χαρακτήρα της μουσικής. Η φρασεολογία είναι αρρενωπή και ρωμαλέα με ξεσπάσματα καμιά φορά λιγάκι σκληρά, αλλά υπάρχει πάντα διάχυτη η ευγένεια των καλλιτεχνικών προθέσεων του συνθέτη. Από συνθετικής άποψης είναι ένα δείγμα της δεξιοτεχνίας του Ντβόρζακ στο πλάσιμο του συμφωνικού υλικού και της ανυπέρβλητης μαεστρίας του στη χρήση και ανάμιξη των ηχοχρωμάτων της ορχήστρας. Η πρώτη κίνηση αρχίζει με ένα ωραίο, ευγενικό και μελαγχολικό θέμα, που προβάλλουν απαλά τα βιολοντσέλα με τη συνδρομή των κλαρινέτων, του πρώτου φαγκότου και δύο κόρνων. Μετά από μια παιχνιδιάρικη παρεμβολή του φλάουτου, τα έγχορδα, με ένα συναρπαστικό ξέσπασμα, οδηγούν στο κύριο θέμα, που μεγαλόπρεπα εκτίθεται από τα βιολοντσέλα. Ακολουθεί το δεύτερο θέμα, που προβάλλουν από κοινού τα φλάουτα και τα κλαρίνα. Η επεξεργασία του θεματικού υλικού γίνεται με πολλή ελευθερία και με διαρκή αντιπαράθεση των αντιθετικών στοιχείων. Η δεύτερη κίνηση αρχίζει με μια εκφραστική εικόνα πόνου, την οποία με θερμότητα τόνου ζωγραφίζουν τα έγχορδα. Η εικόνα εμπλουτίζεται με διακριτική συμμετοχή των πνευστών (ξύλινων και κόρνων). Το δεύτερο τμήμα αποτελεί μια φωτεινή απομάκρυνση από την αρχική ατμόσφαιρα. Η τρίτη κίνηση είναι ένα ανάλαφρο, αβρό χορευτικό κομμάτι σε ρυθμό βαλς. Η φόρμα είναι τριμερής: Το πρώτο τμήμα, στον ελάσσονα, έχει πιο πολύ τον χαρακτήρα του βαλς, το δεύτερο (trio) στον μείζονα, παρουσιάζει μιαν άλλη προσωπικότητα, με εθνικά χαρακτηριστικά στοιχεία. Το τρίτο τμήμα είναι η κανονική επανάληψη του πρώτου, με την προσθήκη μιας σύντομης coda με καινούρια ρυθμικά και μελωδικά στοιχεία. Η τελευταία κίνηση, που αρχίζει με μια εισαγωγή των σαλπίγγων (τη φράση τη συναντούμε κατόπιν συχνά), αποτελεί ένα λαμπρό καλειδοσκόπιο με ποικίλες παραλλαγές και εναλλασσόμενα χρώματα και ρυθμούς.

+ Σόλων Μιχαηλίδης

Μικρό ιστορικό της **unicef**

Η **UNICEF** ιδρύθηκε το 1946 από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών για να ανταποκριθεί στις επείγουσες ανάγκες των παιδιών την επόμενη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου που έπληξε σοβαρά την Ευρώπη. Τον Οκτώβριο του 1953 η οργάνωση, γνωστή τότε ως Διεθνής Οργάνωση Επείγουσας Βοήθειας για τα Παιδιά, ενσωματώθηκε μόνιμα στο σύστημα των Ηνωμένων Εθνών και ο ρόλος της επεκτάθηκε, προκειμένου να ανταποκριθεί στις μακροπρόθεσμες ανάγκες των φτωχών παιδιών των αναπτυσσόμενων χωρών. Το όνομά της συμπύχθηκε σε «Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά», αλλά το αρχικό λογότυπο που την εκφράζει ακόμα και σήμερα (UNICEF) διατηρήθηκε.

Η UNICEF που από την εποχή της δημιουργίας της υποστηρίζει τη στενή σχέση μεταξύ προόδου, ειρήνης και καλής διαβίωσης των παιδιών, έλαβε το βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη το 1965.

Η παιδική ηλικία είναι η εποχή της ελπίδας και των υποσχέσεων, αλλά μπορεί επίσης να είναι εποχή δυστυχίας, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπου η μάστιγα της φτώχειας ρίχνει συχνά το δυσβάσταχτο βάρος της πάνω στους νέους.

Η Οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών για τα Παιδιά (UNICEF), η μοναδική οργάνωση των Ηνωμένων Εθνών που είναι αποκλειστικά αφιερωμένη στα παιδιά, συνεργάζεται με κυβερνήσεις και μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και με άλλα όργανα των Ηνωμένων Εθνών για να παράσχει υπηρεσίες, όπως βασική ιατρική περίθαλψη, σωστή διατροφή, βασική εκπαίδευση, ύδρευση και αποχέτευση στις αναπτυσσόμενες χώρες. Η UNICEF προωθεί τη Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού, συνηγορεί ενάντια στην εκμετάλλευση των παιδιών, συνεργαζόμενη με

κυβερνήσεις και διεθνείς οργανώσεις στην προσπάθειά της να εμποδίσει την παραβίαση των δικαιωμάτων τους, όπως αυτά αναφέρονται μέσα στη Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Παιδιού.

Η UNICEF έχει στόχο να μειώσει τις τρομερές επιπτώσεις που η έλλειψη αυτών των υπηρεσιών προκαλεί στους νεαρότερους πολίτες του πλανήτη μας. Περισσότερα από 10 εκατομμύρια παιδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου πεθαίνουν κάθε χρόνο, κυρίως από αιτίες που θα μπορούσαν να προληφθούν.

Παρ' ότι απλά μέτρα και θεραπευτικές μέθοδοι με χαμηλό κόστος επιτρέπουν πλέον να σωθεί η ζωή εκατομμυρίων παιδιών σε όλο τον κόσμο, ο σκοπός της UNICEF απέχει αρκετά από την ολοκλήρωσή του.

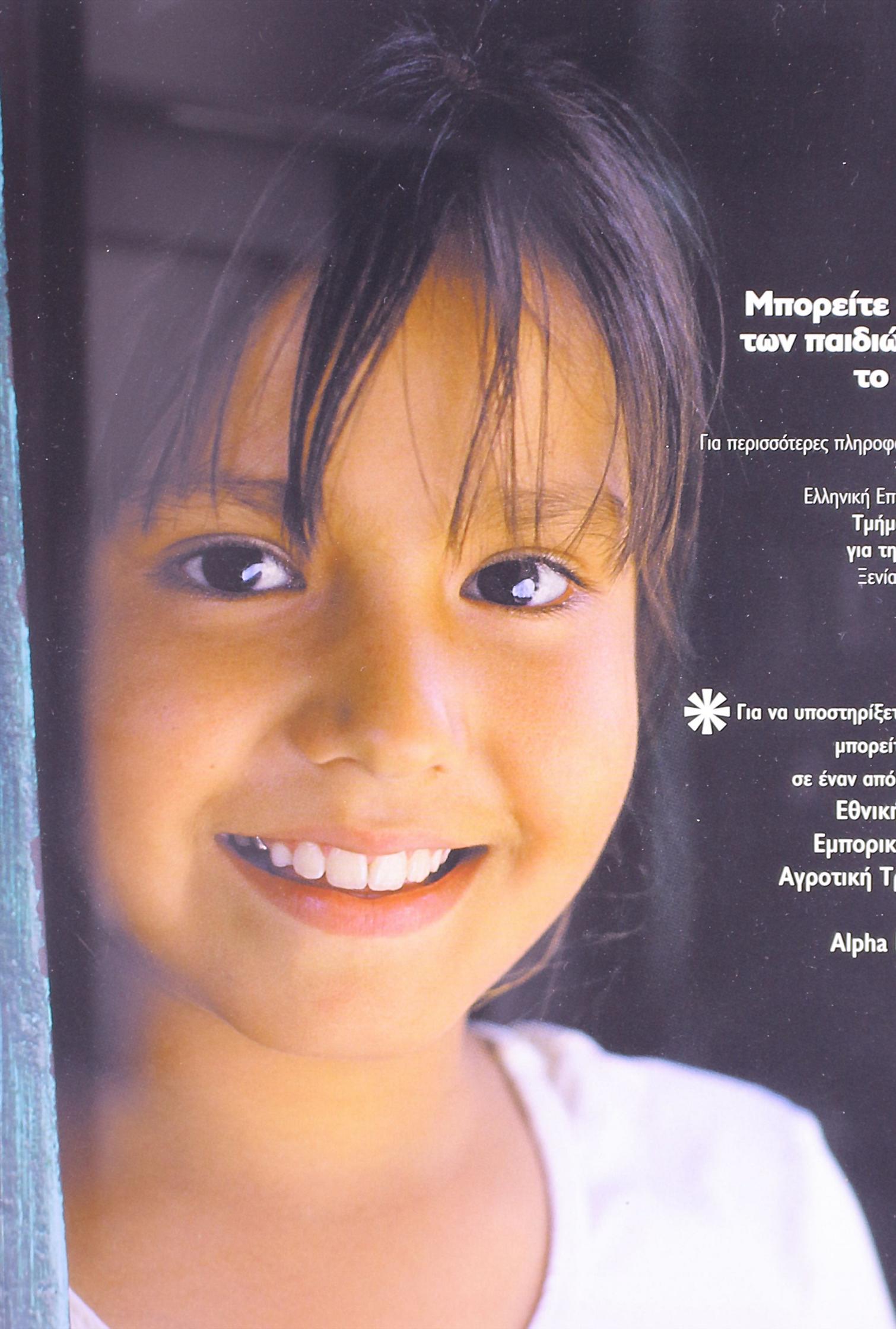

Εμβολιασμός **unicef**

Ένα από τα βασικότερα προγράμματα της UNICEF είναι ο εμβολιασμός των παιδιών. Μια σειρά εμβολίων προστατεύει τα παιδιά από τις έξι βασικές ασθένειες που συχνά είναι υπεύθυνες για το θάνατό τους στις αναπτυσσόμενες χώρες: ιλαρά, φυματίωση, τέτανος, διφθερίτιδα, κοκίτης και πολιομυελίτιδα. Περίπου δύο εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε χρόνο από τις παραπάνω ασθένειες που προλαμβάνονται εύκολα από εμβόλια. Ωστόσο, χάρη στα εκτεταμένα προγράμματα εμβολιασμού της UNICEF, το ποσοστό εμβολιακής κάλυψης έχει ανέλθει στο 80%, σώζοντας έτσι τρία εκατομμύρια παιδιά το χρόνο από βέβαιο θάνατο. Χωρίς τον εμβολιασμό, τρία στα εκατό παιδιά θα πέθαιναν από ιλαρά, ένα στα εκατό από τέτανο, ένα στα εκατό από κοκίτη, ενώ ένα στα διακόσια θα έμενε ανάπηρο από πολιομυελίτιδα. Από την έναρξη των δραστηριοτήτων της, η UNICEF σε συνεργασία με την Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας ασχολείται συστηματικά με τον εμβολιασμό και τον έλεγχο των ασθενειών. Από τις αρχές της δεκαετίας του 80, η προμήθεια εμβολίων της UNICEF αυξήθηκε σημαντικά. Το 1982, οι κεντρικές αποθήκες της UNICEF στην Κοπεγχάγη αγόρασαν 130 εκατομμύρια δόσεις εμβολίων κατά των έξι βασικών ασθενειών (πολιομυελίτιδα, ιλαρά, φυματίωση, διφθερίτιδα, τέτανος, κοκίτης). Μέσα σε τέσσερα χρόνια ο αριθμός αυτός αυξήθηκε σε 494 εκατομμύρια δόσεις. Κατά τη δεκαετία του '90, η UNICEF προμηθεύτηκε συνολικά 4,4 δις δόσεις.

Η UNICEF ανταποκρίνεται στις ανάγκες των παιδιών που έχουν πληγεί από πόλεμο, φυσικές καταστροφές, δουλεύοντας κάτω από αντίξοες συνθήκες και στέλνοντας το απαραίτητο υλικό για να αντιμετωπίσει τις άμεσες ανάγκες του πληθυσμού.

Η UNICEF βρίσκεται ακόμη στο Αφγανιστάν και εντατικοποιεί σημαντικά τις προσπάθειές της για να αποτρέψει το θάνατο εκατομμυρίων παιδιών. Επιπλέον, βρίσκεται σε εξέλιξη μεγάλη εκστρατεία εμβολιασμού σε όλη τη χώρα 9.000.000 παιδιών μεταξύ 9 μηνών και 12 ετών κατά της ιλαράς σε συνεργασία με άλλους φορείς, που θα ολοκληρωθεί μέσα στους επόμενους 3 μήνες. Η ιλαρά είναι υπεύθυνη για περισσότερο από το 40% των θανάτων παιδιών από όλες τις άλλες προλαμβανόμενες με εμβολιασμό ασθένειες. Αυτός και μόνο ο εμβολιασμός αναμένεται να σώσει τη ζωή 35.000 παιδιών μόνο το χρόνο αυτό. Παρά το ότι σήμερα ένα μεγάλο μέρος του κόσμου ζει μέσα στον πλούτο, πολλά παιδιά αγωνίζονται ακόμα για την επιβίωση τους. Ας μοιραστούμε με όλους τα πλεονεκτήματα της προόδου - βελτίωση της υγείας, της εκπαίδευσης, της διατροφής και των συνθηκών υγιεινής - καθώς είναι πλέον μέσα στις δυνατότητές μας.

**Μπορείτε να σώσετε τη ζωή
των παιδιών υποστηρίζοντας
το έργο της UNICEF.**

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις δραστηριότητες
της UNICEF, επικοινωνήστε με την
Ελληνική Επιτροπή Συνεργασίας με τη UNICEF
Τμήμα Πληροφόρησης, Εκπαίδευσης
για την Ανάπτυξη & Συλλογής Πόρων
Ξενίας Ι, Πλατεία Μαβίλη, Αθήνα 115 27
Τηλέφωνο: 010 74 84 184
Fax: 010 77 83 829
www.unicef.gr

 Για να υποστηρίξετε τα προγράμματα της UNICEF
μπορείτε να καταθέσετε τη δωρεά σας
σε έναν από τους παρακάτω λογαριασμούς:
Εθνική Τράπεζα: 169/480020-64
Εμπορική Τράπεζα: 031/ 80191081
Αγροτική Τράπεζα: 017 04 0044 1670
Nova Bank: 519829
Alpha Bank: 115 00 2002 017649
Citibank: 55 02 346484

**ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Αναπλ. Διευθυντής:
ΜΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Μόνιμος Αρχιμουσικός:
ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΙΚΟΛΙΔΗΣ

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Κωνσταντίνος Πατσαλίδης
Δημήτρης Χανδράκης

Κορυφαίοι Α΄

Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος

Tutti

Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Εύη Δελφίνοπούλου
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Έκτωρ Λάμπας
Καλλιόπη Μυλαράκη
Μαρία Σπανού
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Γκρέτα Παππά
Αναστασία Μισυρλή
Μαρία Μητριζάκη
Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθή Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου

Κορυφαίος Β΄

Νικόλαος Αρχοντής

Tutti

Αλκέτας Τζιαφέρης
Μίμης Τοπτσίδης
Αθανάσιος Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Μαρία Εκλεκτού
Μαρία Ζαχαριάδου
Ξένη Λουκίδου

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης
Lutz Kühne

Tutti

Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Φελίτσια Ποπίκα
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Σπύρος Τάκας
Ρόζα Τερζιάν

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Πάτρας
Δημήτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίος Β΄

Ρένος Μπαλάς

Tutti

Απόστολος Χανδράκης
Γεώργιος Μανώλας
Ανθή Κοντογιαννάκη
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Ζόραν Στέπιτς
Γιάννης Στέφος
Ίλινα Νάκη-Φερένσε
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΖΑ

Κορυφαίος Α΄

Γεώργιος Γράλιστας

Κορυφαίοι Β΄

Χαράλαμπος Χειμαριός
Ιωάννης Χατζής

Tutti

Αναστάσιος Μαυρουδής
Ελένη Μπουλασίκη
Λεωνίδα Κυρίδης
Αγάπη Παρθενάκη
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Πέτρος Σουσάμογλου
Νίκος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β΄

Ίλιε Μακοβέι
Γεώργιος Κανάτσος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής
Ιωάννης Ανισέγκος

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Νικόλαος Καλπαξίδης
Βλαντιμίρ Γκάνεβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης

Tutti

Θωμάς Μητριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Οβίντιου Καπλέσκου

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίος Β΄

Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Εμμανουήλ Ιορδανίδης
Christian Beemelmans
Κονσταντίν Ιστράτε

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό

Tutti

Νίκος Δραγομόνοβιτς

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόριος Νέτσκας

Κορυφαίος Β΄

Γεώργιος Αβράμογλου
Νίκος Μπαχαρίδης

Tutti

Ιωάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Κόκκορας
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Δημήτριος Νέτσκας
Φώτης Δράκος
Λουκάς Παρθένης

Tutti

Βαγγέλης Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίος Β΄

Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτριος Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεφ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίος Β΄

Κωνσταντίνος Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΠΙΑΝΟ

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΑΡΠΑ

Κατερίνα Κίτσιου

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ

Βασίλης Ξαγαράς

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ελένη Μπουλασίκη

* Συναυλία υπέρ της **unicef**

Ενιαία τιμή εισιτηρίου: 15€

Τα έσοδα της συναυλίας, καθώς και από την πώληση των εντύπων της Κ.Ο.Θ. θα διατεθούν υπέρ της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕ ΤΗ UNICEF για το πρόγραμμα Εμβολιασμών των παιδιών του κόσμου.

Εισιτήρια προπωλούνται στο Ταμείο της Κ.Ο.Θ. (Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών) τηλ. 0310223785 Δευτέρα-Πέμπτη: 10:00-13:00 & 18:00-20:00, Παρασκευή 10:00-13:00 & το απόγευμα της συναυλίας στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης (19:00-21:00). **Πληροφορίες: 0310223785**

Η Κ.Ο.Θ. διατηρεί το δικαίωμα - αν χρειαστεί - να τροποποιήσει το πρόγραμμα. Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω.

Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΠΡΟΒΟΛΗΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
τηλ. 0310589156, fax. 0310604854, e-mail koth@otenet.gr

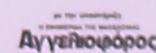
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ:

Σχεδιασμός εντύπου:
IdeART KARAMANLIDIS Adv.
Επιμ. κειμένων - Μεταφράσεις:
Λίνα Μυλωνάκη
Εκτύπωση:
ΑΡΙΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ Κ.Ο.Θ.

Τιμή: 3€

Κ.Ο.Θ.

ΜΟΝΗ ΛΑΖΑΡΙΣΤΩΝ

Κολλόκοτρώνη 21

546 30 Θεσσαλονίκη

Τηλ.: 0310 589163

Fax: 0310 604854

E-mail: koth@otenet.gr

